

Kdor je z naročnino

v zaostanku, naj isto tako j poravna, da si s tem zasigura redno dostavljanje lista in omogoči njega redno izhajanje, kajti neodvisna »NARODNA SLOGA« se mora vzdrževati izključno le z lastnimi sredstvi in s podporo neodvisnih plemenitnikov.

Zvestoba za zvestobo!

Meh za smeh.

„Moj mož gre vsako nedeljo dopoldne za dve uri na sprehod.“

„Moj je tudi hodil, sedaj pa imamo vino doma!“

Jožek: Prosim steklenico piva za dedeka!

Krčmar: Črno ali belo?

Jožek: Vseeno, on je tako kratkoviden.

MAČE.

Polanec: No kaj Vi Korpek več ne kadite? Pa ste prej vendar kadili Menda ste bo'ani?

Korpek: Ah kaj bo'an! Oženil sem se!

MAČE.

„Ali ste že doživeli kako železniško nesrečo?“

„Da! Bilo je nekoč v predoru, ko sem poljubil očeta, namesto njegovo hčer!“

Mlad zakonski par je dobil nekega dne anonimno dvoje gledaliških vstopnic. Zraven je bil listek: „Uganita od koga?“

Zvečer gresta v gledališče in ko se vrneta najdeta stanovanje izopano. Na mizi pa je ležal listek: „Sedaj vešta od koga!“

„No Janezek, kako se ti dopade nova sestrica?“

„Že! Toda mi bi potrebovali celo kopico drugih, bolj potrebnih stvari!“

„Katera vodna moč je najmočnejša?“

„Ženske solze, gospod profesor!“

Tipografski vajenec

(učenec za tiskarsko obrt) se sprejme takoj pod sledečimi pogoji: 1. Zahteva se nadarjenost, marljivost, poslušnost in veselje do dela. 2. Z odličnim uspehom dovršena meščanska šola, ali vsaj 3. razredi gimnazije. 3. biti ne sme starejši od 15 let. Na oglas se opozarjajo pošteni stariši, ki želijo svojemu otoku lepo bodočnost. Reflektanti naj se osebno predstavijo v spremstvu svojih roditeljev pri načelniku »Ptujске tiskarne“.

„Čuk“ prinese prav mastne stvari po Veliki noči, ker so za post premastne.

GOSPODARSKI VESTNIK

(Urejuje Konrad Žnuderl — Maribor.)

V tej rubriki bomo odslej prinašali važne gospodarske vesti, ki zanimajo umnega ekonomista oz. sploh kmetovalca. Ob tej priliki opozarjamo na zanimiv članek našega sotrudnika polkovnika in zgodovinarja g. Davorina Žunkoviča „Kmetje spametujte se!“ (Glej 2. stran!) Pripravljen članek o delu kmeta po zimi je moral izostati, ker smo tik pred veliko delovno sezono v pomladi. — Priobčujemo naslednje kratke vesti: Za naše vinogradnike se je v Narodni skupščini toplo zavzel nar. posl. g. Jakob Zemljič, povdarjajoč bedno stanje vinogradnikov ter dosegel črtanje trošarine na vino in 20 odst. znižanje zemljiškega davka. Obširno je govoril o težavah obmejnega prometa in dobil zagotovljeno pomoč. —

Nov izhod iz krize. Malokate i kmetova'ec ve, da je žgana šmarnica boljša od vsakega špirta ker vsebuje metilni alkohol, ki je strupenejši od navadnega alkohola. Mehaničar Vinko Simonič, v Ptuj, ki se peča s vsakovrstnimi izumi je z daljšo proceduro dosegel šmarnično žganje, ki ima dvakrat večjo gorilno moč, kakor navaden špirit. —

POSLEDICE krize v Ameriki. Popularni industrijec Ford tudi odpušča veliko število delavcev. Tako je prišlo v Fordovih tovarnah v Dearboru do velikih demonstracij. Več tisoč nezaposlenih delavcev je navalilo na tovarno. Boj med policijo in demonstranti je trajal

dve uri. Ranjenih je bilo 65 oseb, 4 osebe pa ubite. Delavci izjavljajo, da niso imeli namena poškodovati tovarno, marveč so se hoteli le pogajati s tovarno glede pomoči nezaposlenim. —

NOV DENAR DOBIMO. Še ta mesec prične novčarnica v Beogradu tiskati nove 1000 dinarske bankovce, ki se potem izmenjajo za sedanje. Banka izda tudi bankovce po 50 Din. Sedanji bankovci po 10 Din se vzamejo iz prometa ter se bodo zamenjali s kovanimi novci po 10 in 20 Din. —

UVOZ RUSKIH JAJC je avstrijska vlada na zahtevo agrarcev prepovedala, ker radi izredno nizke cene ogrožajo domačo trgovino z jajci. Cena ruskih jajc, postavljenih na avstrijski trg, je 50 par za komad. —

VINO IN RAK. — Francoski statistiki so ugotovili, da se deli vsa Francija glede na oboletost in umrljivost za rakom na dva ločena dela, ki se popolnoma krijeta z vinskimi in nevinskimi pokrajinami. V departmajih, kjer se pije in stalno pije vino, je rak le malo znan in nevaren. Dočim je drugod dosti bolj razširjen. Iz tega sklepajo sedaj, da mora biti pitje vina v neki neposredni zvezi z rakom. Zato pa naj božja kapljica ne bo več v krizi! —

O LOVOPUSTU V DRAVSKI banovini pričbujemo prihodnjč daljši članek, ki bo trajne važnosti tako za kmete, kakor za lovce iz mesta. —

Slavo Šline — Maribor:

Velikonočni zvon doni . . .

Velikonočni zvon doni, vsajenje Krista oznanjuje; življenje zmago spet s'avi — vesoljstvo vse ga čuje.

Velikonočni zvon doni — prebuja, venča se narava, dehti zelenje, cvetje, trava in zopet ptičji zbor žgoli.

Velikonočni zvon doni — sirove no blaga čustva vzbuja: da smrti je strta, govori, a žitje večno! — Aleluja!

Anton Mohor — Maribor:

Dolga zima.

Štiri vrane so sedele vrhu breze v gozdu bele. Dolgokljunka tam se ziblje in tako te ti ugib'je.

„ne'ga bil j: že dosti, mi preseda'jo vsi postj, kma u bo Velika noč, „M ja je naj eča tuga, a ta zima noče proč.“ pravi v vrhu vranka d uga, „sem se mislila ženiti, v goste vse vas povabiti. Črno epec me je ljubil, me ne' ako že za'nubil, a si je premislil zdaj, sneg je kriv za zgubljen raj.“ Tretja dremlje nič ne reče, preveč v srce to jo peče. Odletela je četrta, tako bi'a je potrta.

S. A. SLAPNIČAR (Peteršič)

trgovina z galanterijo, papirjem in z razno drobnarijo, želi vsem svojim cenjenim odjemalcem vesele Aleluje! —

Milivoj Mohor — Maribor:

Spomladanska.

(To je pesmica našega najmlajšega sotrudnika, ki je star komaj 9 let! . . . Uredništvo)

Hva'a Bogu, da odišla ta je huda zima proč, da spomlad je zopet prišla z njo Velika tudi noč.

Zdaj spomladi se je dvignil svež prenežen zvončkov cvet je pogledal in pa rekel: „Krasen res je ta naš svet!“

Plačice iz juga prišle in ozra ja o spomlad; so zapele in želele nam srečnejših lepših nad.

Sodnik: „Takšen majhen prepirček, bi pač lahko sami med seboj poravnali in ne bi trebalo nadlegovati sodnje!“

Stranka: „Saj to smo že dvakrat poiskušali, pa nas je vsakokrat pučjala policija.“

POVERJENIKI (zaupniki) za varovanje „Narodne Sloge“ se iščejo. Pogoji: Bi i morajo pismeni, t.j. popolnoma večči slovenskega jezika v govoru in pisavi in stanovati v kraju, kjer je sedež pošte. Kdor ima zanimanje za ta posel, naj prečita tozadevni poziv med dopisi na 3. strani in se osebno ali pismeno javi naši upravi čimprej, da sprejme primerna navodila. Stvar je izredno resna in važna ter predvideva za pridne ljudi tudi primeren zaslužek. Predpogoj je poštenje in volja do dela. — Zgovorni in prepričevalno govoreči ljudje imajo stalno delo in uspehe! —

Pohorski:

Kmetu velikonočni pozdrav.

O brat moj! Ti iz plodne zemlje trudni brati! Pozdravljen tisočkrat, stoletij ti trpin! pozdravljen brat moj, bedne majke bedni sin! O vs'ani, da domovju dvigneš va zaklad. Poznam po močnih tvojih rokah, moj brat — in pogled ostri tvoj mi je spomin z davnin — in prsi tvoje kakor skala so s planin, v njih spi svobode idealne večni glad!

Ko družno, brat moj, z volom v solncu se potiš, obliva mrko čelo tvojih trudov znoj, takrat moj brat se mi kot kerub silni zdiš, ki kliče brate vse v svobode sveti boj . . .

Jaz čakam, da na Vshodu znamenje vzari — in pojdem s tabo in darujem svojo kri . . .

SOCIJALNO OGLEDALO. Delavec nam piše z okorno in žuljevo roko: „Vsi časopisi pišejo o krizi, ki se pozna ne-le na mizi delavčevi, ampak tudi v avtoremizi špekulanta — Vnebovpijoči so plameni, ki so požrli kavo v Braziliji, volno v Ameriki, žito v Avstraliji. Poleg velikega magacina žita so našli sestradanega zmrznjenca. Razdelitev je krivična, nekaj gnjilega je v načinu rezanja kruha: Enemu trikrat p' eveč, drugemu petkrat premalo. — Pretepi, razuzdanost, vesele, ponočnjaštvo, poboji — vse to niso izrastki nevolje, porojene v krizi, ampak nemali vzroki, ki inajo svoje avtorje v — zapravljevcih . . . Komaj je človek izlezel iz jaja, brez eksistence je — pa se ženi: Otroci spravljajo o troke na svet in s tem pomnožujejo krizo. . . — Revež ima največ otrok, ker je veren in se ni učil rafiniranih — detomo ov. Blede i na, slabokrvna deca naj bo naša bodočnost? „Križa“, kakor so jo pravilno imenovali, da je nezakonski otrok Napuha in Sebičnosti pa bi modrim ljudem, katerim je poverjeno vodstvo množic morala biti šola, visoka šola s predmeti: „naše napake“, „vzroki moje bede“, „pogreški uprave“, „delavska pravica“ — „pravilna razdelitev“, „dobiček in zguba na kmetijah“, „meščanska morala“ itd. — In za Velikonoč se mi bedni med bednejšimi brati omejimo v vsem! Vprijorimo srčno demonstracijo v spominu na brezkrušne legije preklinjajočih očetov, jokajočih žen in trepetajočih otročičev na Jesenicah, v Trbovljah, v Senovem, v Kropi, na železnicah in drugod — s tem, da sejemo tolažbo v razrvana srca in zbičane duše. Povejmo grozno, da bo slišal ves svet: „Sami smo krivi svojega položaja, ker milijoni trpinov ne poznajo tiste solidarnosti, vzajemnosti in sloge, kakor jo razumejo kapitalisti v trustih in kartelih! Vkup vboga gmajna! —